

[Knud Lind]

Der henvises til, at bistandskontoret i Nykøbing Falster har betalt en bøde på 1.750 kr. for en borger, som havde påbegyndt afsoningen af forvandlingsstraffen. En sådan fremgangsmåde vil underminere det generalpræventive i en bødestraf og vil åbne muligheder for betaling af moms og skyldig skat via bistandskontoret.

Besvarelse (15/7 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det er udtrykkelig fremhævet i socialministeriets cirkulære om kontanthjælp efter bistandsloven, senest cirkulære af 20. december 1982, pkt. 25, at spørgsmålet om afvikling af gæld til det offentlige – f.eks. skatterestance og bøder – falder uden for bistandslovens § 40, stk. 1, om hjælp til enkeltudgifter og må løses efter de regler, der i øvrigt findes om det pågældende gældsforhold.

For så vidt angår den sag, der har givet anledning til spørgsmålet, skal man bemærke, at det over for socialministeriet er oplyst, at der var tale om et helt enkeltstående tilfælde, der udsprang af en række uheldige sammentræf, idet en ung blev indsat til afsoning, da han fyldte 18 år, og på samme tidspunkt skulle påbegynde en uddannelse som led i revalidering. Pågældende havde ikke fået hjælp til betaling af bøden, men forskud på den kontanthjælp, han skulle have under revalideringen.

Spm. nr. S 1411

Til *socialministeren* (11/7 83) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Er det i overensstemmelse med lovgivningen inden for socialministerens område, at offentlige midler kan anvendes til at betale folks bødestraf?«

Begrundelse

På baggrund af en konkret sag fra Nykøbing Falster, omtalt i Folketidende og Ny Dag 6. juli, er der behov for, at socialministeren klart tilkendegiver den gældende retstilstand i forholdet mellem den sociale lovgivning og justitsministeriets regler om bøder, hæfte m.v.

Ud fra et almindeligt retssynspunkt virker det urimeligt, at kommunale og statslige mid-

ler skulle kunne anvendes til at frikøbe folk, der er indsat til afsoning af bøder eller anden straf. Derfor er det af stor betydning at få klargjort, om det er i overensstemmelse med lovgivningen, og om kommunen kan kræve statslig refusion af et sådant beløb.

Besvarelse (15/7 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

(Svaret er enslydende med svaret på spm. nr. S 1410).

Spm. nr. S 1412

Til *socialministeren* (11/7 83) af:

Agnete Laustsen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at undersøge, i hvilket omfang kommunerne anmelder socialt bedrageri?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger fra Høje-Tåstrup kommune er antallet af overlagte sociale bedragerier tredoblet i det seneste år. Stadig færre anmeldes imidlertid til politiet, hvilket virker krænkende på retsbevidstheden.

Besvarelse (18/7 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Spørgsmålet om anmeldelse af socialt bedrageri er omhandlet i pkt. 33 i socialministeriets cirkulære af 15. august 1975 om bistandslovens almindelige bestemmelser. Det hedder her bl.a.:

»For at værne om det tillidsforhold, der må bestå mellem den, der søger bistand, og de sociale myndigheder, og med henblik på at undgå indgribende kontrolforanstaltninger i den enkelte sag må de sociale myndigheder reagere over for en ansøger, der bryder dette tillidsforhold ved fortielser eller urigtige oplysninger. I åbenbare bedragerisituationer bør der derfor indgives politianmeldelse, således at det bliver anklagemyndigheden og domstolene, der træffer afgørelse om den strafferetlige reaktion.

Da det ofte vil dreje sig om mennesker i en belastet social situation, bør det imidlertid sikres, at alle rimelige sociale hensyn bliver medinddraget under overvejelserne af den enkelte sag. Det henstilles derfor, at de socia-